

sident del Cos facultatiu de l'Hospital del Sagrat Cor, i el Dr. Horta pel de la Santa Creu ens honoraren assistint a la Junta Cosultiva de què us hem parlat, i el Dr. Soley, President de l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya, amb un atent E. L. M. va excusar la seva assistència, per tenir en aquells moments altres compromisos, contrets abans.

Demés, la Societat de Psiquàtria i Neurologia, l'Institut Mèdic-Farmacèutic, el Col·legi de Metges i l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya ens han enviat tarja d'invitació a llurs inaugurals i nosaltres hem correspost assistint-hi.

I el Col·legi de Metges atent com sempre amb nosaltres, ens allotjat oficialment a casa seva i ens deixa aquests salons per a aquest acte.

A tots els donem les més grans mercès i en quedem fonament agraïts.

De deixes no n'hem tinguda cap. L'any passat, al dir-vos el mateix hi afegíem; i no és pas que entre nosaltres no hi hagin socis prou rics que podrien demostrar llur apreciació a la Unió i als seus companys necessitats, fent un acte d'última voluntat. Que bonic i convenient no seria poder augmentar el subsidi als pobres germans nostres que trobant-se malalts o impossibilitats es troben agobiats per llur misèria! Què en té avui un home, de 5 pessetes diàries si ni tan solament li arriben per a poder donar pa als seus fills!...

I vosaltres, germans rics, que tanta ostentació feu de les vostres riqueses, per què no penseu que altres germans que no han tingut la sort vostra, pateixin com aquells que us les han fet guanyar?

La constitució de la Mutualitat establerta aquest any pel Sindicat de Metges de Catalunya, ha donat lloc a que en el si de les reunions tingudes per la Junta Directiva, es parlés de la seva repercussió a la Unió i de quina influència podia tenir en la marxa esplendent i progressiva de la nostra Mutualitat.

Aquestes converses s'intensificaren quan alguns socis s'acostaren a alguns individus de la Directiva exposant-los els perills que a llur manera de veure podia tenir el funcionament d'ambdues mutualitats.

Naturalment, i això vosaltres ho compendreu perfectament, que les converses tingudes respecte d'aquest punt no han passat d'ésser senzills enraonaments o canvi d'impressions on cada un de nosaltres ha exposat particularment llur pensament, i que ni tan solament se n'ha pres nota per a formar part de l'acta, però que aprofitant trobar-nos reunits n'hem parlat llargament i amb interès.

I per cert, que devem dir-vos perquè ho sapiguen i per a satisfacció vostra que tots ho hem vist de la mateixa manera, que tots hem coincidit en creure que cap mal no us pot fer l'existència d'una altra mutualitat de Metges en terres catalanes.

Demés que tots vosaltres ho sabeu bé prou, perquè us ho haguem de recordar, que la nostra Mutualitat no és solament de Metges, sinó que és de Metges i d'Apotecaris. La Mutualitat del Sindicat és solament de Metges.

Hi ha qui creu que la Mutual del Sindicat s'ho ha d'emportar tot, que ha d'absorbir la vida de la nostra Unió, de la mateixa manera que un peix gros es menja al petit, si és que avui es pot dir que la Mutualitat del Sindicat és grossa, encara que faci obligatòria l'entrada en el primer grup d'invalidesa. Nosaltres creiem per avui és més gran la nostra que la seva.

Demés la nostre Unió està ja fortament arrelada, té uns fonaments indestructibles formats per un capital de 185.897'70 pessetes, quantitat que poques mutualitats professionals han assolit mai. I uns fonaments tan ben construïts, tan ben arreglats i sostinguts per 600 puntuals, socis ben convençuts del pés que porten a sobre, cap d'ells ficats per força sinó a plena voluntat i lligats mutualment pel sentiment del bé, pel llaç indisoluble de germandat que ja mai ningú li podrà negar, i relligats tots plegats, en bloc, per l'article 73, que la posa a cobert de tota força externa que la volgués fer trontollar.

Una germandat així constituïda, els Pares de la qual al tenir la sort de posar-la al món, no varen fer altra cosa que procurar, sempre i sempre més, pel bé de cada un d'ells, ensenyant-los la missió benefactora que els estava encomenada i la cura i la perseverància que havien de tenir, a l'ensem que les normes de bona administració per a guardar i fer créixer el patrimoni llur. Una germandat així formada no pot ni deuen haver de desaparèixer, puig si per llei natural de la vida, eis mes grans la van deixant per anar-se'n al món dels morts, ja queden els mitjants i els petits per a conservar-la i fins se'n preocupen néts y els renéts, i potser amb més força i braó que aquells que foren llurs engendradors.

Si aquesta sola raó no fos suficient per a convèncer a tots, de l'indestructible que és la nostra Unió hi ha el fet com hem dit del capital assolit per ella, i amb un capital d'aquesta importància, si vingués el cas que algú volgués intentar absorbir la nostra Unió, amb el cap ben alt i com a amos que som d'una cosa ben nostra, li podríem contestar, amb tota la força dels nostres pulmons, que si volen res que vinguin a casa, que nosaltres no tenim el perquè de moure'ns. Si volen venir a engrandir el nostre patrimoni que facin propaganda entre els seus socis perquè s'inscriguin a la nostra propaganda que de tot cor els rebrem i amb els braços ben oberts, puig dins de la nostra Unió ja saben que hi caben tots els Metges i fins els Apotecaris, per fer una germandat tant ampla i forta com pugui imaginar el cervell més somniador.

Fetes aquestes digressions que cauen dins de l'ordre financer de la nostra Mutualitat, que ens dóna vida pròpia i ben independent i per les quals veiem d'una manera ben clara que la nostra existència no perilla, diguem quelcom d'altres raons que podríem qualificar dins de l'ordre social i fins egoistes que fan més forta la nostra Unió a pesar de les altres mutualitats que es fundin.

Nosaltres mai no hem cregut que una Societat, que